

Lov og Evangelium

Nr. 5

MAI - JUNI 2013

49. årgang

Foto: «Havørn» av Kjetil Havn

«Men de som venter på Herren, får ny kraft.
De løfter vingene som ørner.» Jes 40:31

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansværlig for bladet:
Redaksjonsnemnda ved
redaktør Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger,
Rølfsnesvegen 892, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 / 412 45 598
E-post: magne.ekanger@haugnett.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19 / 414 95 526
E-post: Reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås,
Følstadvegen 135, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 / 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Kasserer: Kari Mangelrød,
Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke.
Tlf. 33 11 24 05 / 915 58 562
E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 22 26193
E-post: bibelskolen@nll.no

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96 / 995 09 060

INTERNETT: www.nll.no

Liv eller død

En mektig havørn svever høyt opp i luften, men dens blikk er hele tiden festet på det store, brusende havet under. Den speider etter fisk.

Og se – plutselig stuper den ned mot havets overflate. Et plask – og en stor fisk er blitt til bytte. Det bærer oppover, men nå ikke med samme fart, og etter hvert avtar farthen. Til slutt orker den ikke å heve seg høyere. Fisken er for tung og stor.

Nå bærer det i stedet jevnt, men sikert nedover. Må den virkelig slippe sitt bytte? Det er utenkelig. Men nå er den like ved havflaten. De mektige bølgene rører allerede ved ørnens vinger. Det gjelder liv eller død. Enten slippe fisken og fly opp mot himmelen eller dras ned i det brusende havet.

Enten – eller.

Men slippe en så deilig fangst – umulig! Et øyeblikk, og så: Den mektige fuglen er begravet i bølgene.

Slipp synden! Den drar nedover, og det ender med død og undergang.

Lev som en fri og frelst kristen!

Fortelling av Mia Hallesby

Hør Guds ord!

La ikke sommeren bli åndelig tørke-tid! – Kom med meg avsides, sa Jesus til sine disipler. Det gjelder også oss som lever i dag. Velkommen til sommerens møter, stevner og leirer!

Red.

Jesus og Barabbas

Av Svend Foldøen (1878- 1953)

«Pilatus kalte da sammen ypperste-prestene og rådsherrene og folket.»

Luk 23:13

Jødene hadde lenge ventet på et beleilig øyeblikk da de kunne gripe Jesus og gjøre med ham etter sin vilje, nemlig å drepe ham. I spissen for forfølgerne gikk yppersteprestene og de andre religiøse lederne for folket.

Så stort kan mørket bli hos et folk som tror de er Guds barn. Like stort var mørket i Norge da mange av prestene gikk i spissen for å fange Hans Nielsen Hauge, og de stelte seg slik at de forkortet hans liv. Mange ville i dag gjøre det samme med lekfolket om de fikk gjøre etter sitt syn og sin vilje.

Judas, en av de tolv disiplene, hadde solgt seg til djevelen for å gjøre jordens skjendigste gjerning. Han som hadde vært sammen med Jesus og sett

hans mektige gjerninger, som hadde hørt hans advarende ord om hva det gagner et menneske å vinne gods, ære og makt i denne verden, men tar skade på sin sjel – tenk, han kunne gjøre en slik satanisk gjerning.

Jeg vil så gjerne si til dere troende at dere må vokte dere for å samle for mye penger. Ta dere i vare for å søke etter gods og gull i denne verden, ta dere i vare for å søke ære og berømmelse, ta dere i vare for å søke etter tillitsverv og ærefulle stillinger.

Da Jesus var greppt, førte de ham først til Kaifas, så til Herodes og til slutt til Pilatus. Overalt ble Jesus spottet, hånet og mishandlet på det groveste.

Pilatus ville ikke dømme ham til døden på et kors. Han visste nemlig at det var av misunnelse at jødene hadde greppt Jesus. Men for å få denne mannen fri og slippe å dømme ham til

Innhold, mai - juni 2013

Liv eller død. Fortelling av Mia Hallesby	side 2
Jesus og Barabbas. Av Svend Foldøen	side 3
Svend Foldøen. Av Paul Odland	side 6
Mitt vitnesbyrd. Av Reidun Heian	side 7
Om saltet misser si kraft. Utdrag frå tale av Dag Rune Lid	side 8
Program for sommersamling på Fossnes.	side 12
Profeten Jeremia og hans samtid (2). Av Sigbjørn Agnalt	side 13
Skynd deg! Av Karl Notøy	side 15
Formaningane i Guds ord. Av Ragnar Opstad	side 16
Ta dette formaningens ord vel opp! Av Carl Olof Rosenius	side 17
Program for stevne på Laberget.	side 19
Leirer for barn og ungdom.	side 20

døden, fører Pilatus frem for dette religiøse folket og deres fromme ledere en merkelig fange: en morder, en røver. Og så spør Pilatus hvem av disse de vil han skal gi dem fri til høytiden.

Nå står valget mellom to personer. Folket selv må velge. På den ene siden står Jesus, Frelseren, velgjøreren. Han som hadde helbredet deres syke, hjulpet fattige og forkomne, drevet djevleånder ut av de mange besatte og gitt alle dem som ville la seg frelse, et evig liv.

Den andre er folkets redsel og skrekk, en som hadde levd i fjellene og overfalt fredelige mennesker, røvet, plyndret, herjet og drept, en mann som hadde gjort livet usikkert og fylt det med uro og angst.

Da er det Jesu fiender roper høyt og bittert: – Bort med Jesus, drep ham, korsfest ham. Gi oss Barabbas, morderen og røveren, fri!

Hvem synes dere at Pilatus burde satt fri? En prest sa en gang at hadde han vært Pilatus, skulle han frigitt Jesus, ja, slik tenker visst de fleste av menneskene.

Men hvem skulle da sonet vår synd, og hvem skulle da tatt straffen for våre misgjerninger om ikke Jesus var blitt dømt til døden? Nei, etter Guds evige rádslutning måtte Jesus smake døden for oss alle. Den guddommelige majestet hadde bestemt dette før verden ble skapt.

Her døde en rettferdig for urettferdige.

I teksten står det at Pilatus *måtte* gi dem en fange fri til høytiden. I dette

ligger et symbol, et tegn på slektens benådning. I påskehelgen måtte en fange frigis. Gud hadde gitt påbud om dette i den gamle pakt. Pilatus gjorde det som var bestemt, og handlet slik han gjorde for at Skriften skulle oppfylles.

Jesus ble dømt til døden, Barabbas gikk fri og slekten ble benådet.

Du søker, kjempende sjel som strever og sliter og roper om frelse og fred, hør nå her!

Du er fri.

Nåden er gitt deg i Kristus fra evighet.

Du er benådet.

Barabbas gikk fri fordi Jesus gikk i hans plass.

Like sikkert er det at du er fri. Jesus tok din dom og din straff. Du er en Barabbas som er fri.

En av de største hindringer for mange til å finne frem til frelse og frigjørelse, er dette at de synes ikke de kan tro. De baler og basker med å få til en tro som de kan se og føle. De vil så gjerne merke troen i sitt eget hjerte og kunne si til seg selv at nå er troen i meg. Men nettopp dette å tro at forsoningen gjelder meg, det er så vanskelig.

Du kjære, kjempende, slitende sjel, hør nå!

Barabbas ble ikke frigitt fordi han trodde. Det står ingenting om Barabbas' tro. Barabbas gikk fri fordi Jesus tok plassen hans. Nå skal du høre det som Barabbas hørte: Jesus gikk i døden for deg enten du tror mye, lite eller ingenting. Det er ikke din tro som frelser og frikjänner deg, men alene Jesu sted-

fortredende lidelse og død.

En annen vanskelighet for søkerne og ærlige sjeler, er den at de ikke kan føle seg frelse. Selv om de hører evangeliet, er de like kalde og likegyldige. De vil så gjerne merke forandringen i sitt hjerte, og hadde det bare skjedd en forandring, så skulle en trodd.

Det står ingenting om at Barabbas følte seg fri. Nei, han *hørte* han var fri, og så seg fri da han så at lenkene falt av og Jesus ble spikret til korset.

Ja, men jeg kan da vel ikke tro bare med forstanden, sier du. Var det bedre for deg å tro om du var sinnssyk og ingen forstand hadde? Du skal tro det du hører:

«All verdens synd på ham ble kast, hver fange frihet fikk».

Dette er veien vi alle har gått. Vi hørte Herrens ord om frelsen i Kristus, og *troen kom av hørelsen* av Kristi ord.

Ja, men jeg får intet lys, sier mange. Jeg må se et lys i Ordet, så skal jeg tro. Nei, du skal høre hva Ordet forkynner: Barabbas – og du – gikk fri fordi Jesus gikk i hans sted – og i ditt sted.

Så klager mange over at de ikke ser sin synd. De er så kalde og likegyldige. I Ordet står det ingenting om at Barabbas angret sin synd, men han gikk fri likevel fordi Jesus døde i hans plass.

Du er fri som Barabbas, og på samme måte som Barabbas, fordi Jesus ble dømt til døden for deg. Han bar dine synder, sonet din straff. Skulle du se deg svart av synd og misgjerninger, ja, mer føle deg lik en djevel enn et menneske, så er det likevel sant.

Han bar dine synder på sitt legeme

Møtekalender

Juni

04.-09.	Mosvik
09.	Lars Fossdal
09.	Sannidal
09.	Martin Fjære
15.-16.	Årnes
21.-23.	Per Bergene Holm
21.-23.	Askim
21.-23.	Asbjørn Fossli og Gunnar Fossli
21.-23.	Barneleir, Fossnes
30.	Ungdomsleir, Trettenes
30.	Randaberg
	Ingar Gangås

Juli

10.-14.	Sommersamling på Fossnes m/årsmøte
28.	Randaberg Norvald Frafjord

opp på treet.

Du er en Barabbas, en urein og svart synder, men fri.

Enten du ser deg svart, syndig og urein, eller du synes du er kald, likegyldig og mangler syndeanger, om du mangler tro, lys, gode følelser og gode opplevelser – om alt er galt med deg, så skal du høre hva Ordet sier deg:

«For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugodelige» (Rom 5:6).

Du er en Barabbas som er fri.

*Fra boken «Du er fri»,
Lunde forlag, 1978*

Svend Foldøen

Av Paul Odland

Svend Foldøen var en sentral og markant emissær gjennom hele første halvdel av 1900-tallet. «Ryfylkebispen» ble han kalt; kallenavnet angir både at Ryfylke var hans «bispedømme» og at han var en sentral leder for et troende lekfolk, som i en viss grad stod i et spenningsfylt forhold til den offisielle kirken.

Foldøen vokste opp i enkle år på øya Foldøy i Ryfylke. Som ung gutt arbeidet han hjemme på farsgården og drev samtidig aktivt på sjøen. Han hadde en part i en brislingnot, og noen har antydet at han så for seg en fremtid som fisker. Han prøvde seg som dreng og som fabrikkarbeider, men ikke noe av dette passet for ham. Det var lett for ham å bli med da en gruppe ungdommer i 1899 reiste til USA og ville prøve lykken. Etter en tid på prærien fikk han mulighetene til et godt kjøp, en farm på 640 dekar jord i Dakota. Men han hadde noen mektige kamper med Vårherre i denne tiden, og opplevde på en sterk måte at Gud kalte ham til noe annet. Etter godt og vel to år solgte han eiendommen og reiste hjem igjen, som en ny mann.

Etter noen måneder som fri reisende emissær i Ryfylke i 1903 fikk Foldøen tilbud om ansettelse i det som den gang het Stavanger krets av Det norske lutherske Kinamisjonsforbund (nå Norsk Luthersk Misjonssamband). Her ble han trofast i 50 år, til han døde

nesten 75 år gammel. 1904–05 gikk han på Framnes Ungdomsskole i Norheimsund i Hardanger, men for øvrig forble han selvlært.

Foldøen ble kastet ut i åndelige vekkelser omtrent fra starten av. Generasjoners formidling av katekisme og bibelfortellinger hadde en stor plass i folks bevissthet, men ikke alltid hadde det fått utløp i et bevisst kristent liv. Folk i Ryfylke var dessuten preget av tiår med en noe tung og haugiansk preget forkynnelse. Mange emissærer fikk oppleve rene skred av mennesker som fikk troen på Jesus som sin personlige frelsjer i disse årene. Svend Foldøen er den mest markante av alle dem som virket i denne delen av landet.

Samtidig som han hadde stor omgang for sin menighet og møtte folk på deres eget nivå, kunne han være svært skarp og konkret når han påpekta synd og mangler. Men ingen kunne som ham forkynne det forløsende og frigjørende budskapet om Jesus som tok alt dette på seg for at mennesker som tok imot, skulle bli frelst og fri.

Det går fremdeles gjetord i Ryfylkebygdene om forkynneren Foldøen. Han huskes både for den sentrale Kristusforkynnelsen, de slående replikkene, men også for et og annet uhøvlet utsagn som kunne såre og krenke. Han kunne være mer enn ramsalt i formen, og derfor kom han ikke sjeldent på kant med biskop, prester og godtfolk ellers.

Mitt vitnesbyrd

Av Reidun Heian

Tenkte å dele med dere noe jeg leste i påsken. Det er over Jesu ord på korset: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» (Mat 27:46).

C. Asschenfeldt-Hansen skriver i bibelforklaringen «Gullgruben»:

«Anfektelsens dype mørke kan også fra tid til annen legge seg over et troende menneske. Det er som om hjertet vil rope det samme spørsmålet til Gud:

‘Hvorfor har du forlatt meg?’ Det er som om all følelse av Guds kjærlighet er forsvunnet. Når vi opplever noe slikt, skal vi bare tenke på de tre timene på Golgata. Der er det slått uttrykkelig fast, og ingen kan forandre det:

Han ble forlatt av Gud for at ingen av hans venner noen gang skal være forlatt av Gud. Det finnes ikke noe som heter å bli forlatt av Gud for den som tror på Guds Sønn. Det kan nok av og til synes som om nåden er dekket av mørke skyer, men Gud er der likevel».

Men det var aldri vondt ment. Foldøen hadde mange kamper med seg selv. Mange ganger kom han tilbake og bad om tilgivelse.

Det passet godt for Foldøen å være ansatt i en kristen organisasjon som hadde syn for både indremisjon og ytremisjon. Han var en ivrig forkjemper for å opprette kristne skoler.

På bedehuset i Kvelde er det et kors med lys på hver side. Da vi kom på møte en kveld, ble det lysende korset så stort for meg: Korset lyser hele veien!

Da vi satt i møtesalen, falt øynene mine på fana på veggen, med skriften:
«I lyset av korset skal du aldri fare vill».

*Å, underfulle salighet!
Å Kristi tornekrone,
:/: som mer enn verdens visdom vet
og hver en synd kan sone! :/:*

*Jeg treder nå til korset fram,
fra syndens land meg vender,
:/: og gir min sjel liksom et lam
i Jesu frelserhender. :/:*

*Nå all min synd du tilgitt har.
Av fryd vil hjertet gråte.
:/: Jeg er ditt barn, du er min Far.
Å salighetens gåte! :/:*

(Sven Lidman 1918. Sb 293:1-2;4)

Svend Foldøen var noe syk og slet med urolige tanker og sjelekviler de siste årene. Han døde en maidag i 1953, mens han satt i fiskebåten utenfor øya Talgje i Finnøy.

*Hentet fra «Norsk nettleksikon», en
ikke-kommersiell organisasjon
for kunnskapsformidling.*

Om saltet misser si kraft

Utdrag frå tale av Dag Rune Lid

«Når de kjem for å syna dykk for mitt åsyn, kven har då kravd av dykk at de skal trakka ned føregardane i templet mitt? Kom ikkje fram med fleire gagnlause matoffer! Det er ein motbydeleg røykjelse for meg. Nymåne og sabbat, høgtidssamling – eg toler ikkje høgtid og urett saman. Dykkar nymånedagar og høgtider – sjela mi hatar dei. Dei har vorte ei bør for meg, eg er trøytt av å bera dei. Og når de breier ut hendene, løyner eg augo mine for dykk. Kor mykje de bed, så høyrer eg ikkje. Hendene dykkar er fulle av blod. Reinsa dykk og tvetta dykk! Tak dei vonde gjerningane dykkar bort frå augo mine! Hald opp med å gjera det som vondt er! Lær å gjera det gode, legg vinn på det som rett er! Vis valdsmannen på rett veg! Hjelp den farlause til retten hans, før saka for enkja!»

Jes 1:12-17

Den 29. april 1978 skjedde ei ulukke i Rissa kommune i Sør-Trøndelag. Det var ei rystande hending, der 20 hus og gardsbruk vart tekne av eit svært kvikkleireras. Husa segla av garde, og ein person omkom. Totalt 5-6 millionar kubikkmeter kvikkleire raste ut frå eit område på 330 mål og ut i innsjøen Botnen og skapte ei flodbølje på Leira på den andre sida av innsjøen.

Saltinhaldet borte

Kva var det som skjedde? Kvikklei-

ra gjekk over frå fast til flytande form. Saltet var utvaska. Det såg heilt utruleg ut, kvikkleira fossa forbi som vatn. Det var ikkje noko menneskeleg makt som kunne stanse det. Heile området gjekk i oppløysing.

Dette talte til meg då eg tenkte på desse orda frå profeten Jesaja, for han er innom same temaet – saltmangel i åndeleg tyding av ordet, som også får forferdelege konsekvensar. Då Jesus snakka med sine vener, sa han: «De er saltet på jorda! Men om saltet misser si kraft, kva skal det då saltast med? Det duger ikkje lenger til noko, utan å verta kasta ut og trakka ned av menneska» (Mat 5:13).

Nett slik som saltet har ei bevarande kraft på kvikkleirestrukturen, slik har også saltet i åndeleg tyding ei bevarande kraft på samfunnsstrukturen – på land og folk. Når vår kristne arv vert rydda ut or skule og samfunn, når Guds folk sovnar av, får det katastrofale følgjer. Då går det åndelege saltinhaldet ned i landet vårt. Samfunnet går i oppløysing og forråtning, akkurat som i leirraset.

Les me lenger framme i det første kapittelet hjå Jesaja, er det tragisk det me får høre: «Høyr, de himlar, og lyd etter, du jord! For Herren talar: Born har eg ala og fostra, men dei har sett seg opp mot meg. Ein okse kjenner eigaren sin, og eit esel krubba åt herren sin. Men Israel kjenner ingen ting,

folket mitt har ikkje skjøna noko. Ve det syndige folket, eit folk tyngt av misgjerning, ættingar av ugjerningsmenn, vanarta born! Dei er gått bort frå Herren, dei har vanvørt Israels Heilage, har vendt seg frå han» (Jes 1:2-4). Saltinnhaldet hadde vorte utvaska.

Saltlause kristne

Slik var situasjonen vorten mellom Guds folk. Dei kjende ikkje sin eigen Herre lenger. Herren seier ein okse og eit esel kjenner sine herrar, men ikkje dei. – De går dykkar eigne vegar, og ikkje min veg.

De har vanvørt Israels Heilage, himmelens Gud og hans ord – og bryr dykk ikkje lenger med kva eg seier. Slik tala han til dei, for dei hadde vorte saltlause kristne!

Herren hadde prøvd på alle vis å vekke dei opp, lokka, kalla, tukta – men dei ville ikkje høyre. Så bryt han ut: «Kvífor vil de ha endå fleire slag? Kvífor vil de auke fråfallet dykkar? Kvart hovud er sjukt, og kvart hjarta er veikt. Frå hovud til hæl finst ingenting heilt. Berre sår er her, flengjer og opne sår. Dei er ikkje klemde ut og ikkje ombundne og ikkje bløyte med olje» (1:5-6).

Det var betennelse, men det var ikkje skore hol, det var ikkje reinsa, og betennelsen fekk spreie seg. Etter kvart førte det til død – åndeleg død for folket. Dei kom bort frå Herren.

Vekkingstider

Les me Det gamle testamente si historie, ser me at det var tider då saltet var kraftfullt. Det var vekking, ljoset

Noahs tømmermenn

En gutt var med i en misjonsforening. Han hadde stor interesse av å samle inn penger til misjonen, men ellers tok han det ikke så nøye med hvordan han levde. Hjemme var han tverr og gretten. Han var heller ikke så redd for å si en usannhet, ja kunne til og med misbruke Guds navn.

Lederen av misjonsforeningen ble veldig bedrøvet da han fikk høre dette, og besluttet seg for å snakke med gutten. Da han traff ham neste gang, sa han til ham:

«Vet du hvor det ble av Noahs tømmermenn, de som bygde arken?» Gutten ble forbause over et sånt spørsmål og kunne ikke svare.

«Du vet», fortsatte lederen, «bare de som gikk inn i arken, ble reddet. De som bygde arken, ble ikke med inn, men omkom i den store vannflommen.

– Du forstår nok hva jeg vil ha sagt deg: Vi må først og fremst selv være sanne kristne. Vi blir ikke frelst ved å arbeide for andres frelse».

Mia Hallesby.
Fra boken «300 fortellinger»,
Indremisjonsforlaget, 1946

sigra over mørket. Slik har det også vore i vårt folk og land, slik Elias Blix så fint formulerer det: «Vårt heimland i mørker lenge låg, og vankunna ljoset gjøymde. Men Gud, du i nåde til oss

såg, din kjærleik oss ikkje gløymde.
Du sende ditt ord til Noregs fjell, og
ljos over landet strøynde».

Det var saltfulle tider, vekkingstider, og saltet fekk gjere si gjerning i folk og land. Det reinsa, det smelta, det gav grunnlag for heile vår demokratiske tenking – vår grunnlov, vårt lovverk, innhaldet i skulen osv. I sanning har Norge vore eit rikt velsigna land. Slik hadde det også vore i Israel.

Dei hadde ein gullalder under David og Salomo i Israel – Guds rike gjekk fram. Åndelege sigrar vart vunne. Men no er det gått eit par hundre år fram. Me er komne til midt på 700-talet f.Kr., før dommen ramma Guds folk – Juda, sørriket – og før dei vart ført til Babel. Då stig Jesaja fram med desse orda: Så seier Herren! «Når de kjem for å syna dykk for mitt åsyn, kven har då kravd av dykk at de skal trakka ned føregardane i templet mitt?».

Synda fekk makt

Dei kom til Jerusalem og templet i høgtidene for å syne seg fram for Herrens åsyn, men elles ville dei leve som dei sjølve ville. Men han som såg til hjarto, såg at dei levde i sjølvbedrag. Dei ville leve i synda, dei ville ikkje erkjenne synd som synd. Herren seier: «Eg tåler ikkje høgtid og urett saman».

Himmelen hadde vorte stengd for dei. Herren ville ikkje høyre, han såg det var svik i deira ånd.

«Når de breier ut hendene, løyner eg augo mine for dykk. Kor mykje de bed, så høyrer eg ikkje». Han fortset: «Reinsa dykk og tvetta dykk! Tak dei

vonde gjerningane dykkar bort frå augo mine! Hald opp med å gjera det som vondt er!» Dei ville ikkje erkjenne synd som synd, men leve i uretten. Hjarta var ikkje rett for Herren, og det vitna deira gjerningar om, sjølv om dei var ivrige i Guds hus.

Som land og folk har me også vore rikt velsigna, og knapt noko land på denne klode har vore velsigna som det norske folk. Me held oss stadig på toppen over dei land på jorda som det er best å bu i. Den som les sin Bibel vil sjå at det er rik velsigning for eit land og eit folk å vandre på Herrens vegar. Kva har skjedd? Det er mange parallellear til det som skjedde i Israel og det som har skjedd her. I høgtidene kan det vere lett å samle folk i kyrkje og bedehus, det kan vere fulle hus.

Kva sa Herren? – Dykkar høgtider, sjela mi hatar dei.

Det er som Hans Adolph Brorson skriv: «O Jesus, Jesus, kom dog snart og se din vingårds art! Av døpte vrimler stad og land, men hvor er troens brann? Hva hjelper det vi vet: Du døden for oss led, når vi ei står mot Satans verk i troen frisk og sterkt?».

Kristendommen vaska bort

Kva var årsaka til at raset kom, både i Rissa og i Israel? Jau, det var saltprosenten som vart for låg. Ordet fekk ikkje lenger rom. Ser me tilbake i historia er det nett det same som har skjedd når store kulturar har gått under. Tenk berre på det veldige Romarriket – det gjekk til grunne på akkurat same vis. Til slutt tok homofilien over og det

var siste stadium før den endelege dom over Roma.

Mange kulturar har gått under på grunn av Guds vreide og dom, når syna fekk makt i folket og kristendommen vart vaska ut or skule og samfunn. Då Guds folk, som skulle vere salt, var saltlaust, kom raset.

Då vert det som det står i Romarbrevet: «Guds vreide vert openberra frå himmelen over all gudløyse og urettferd hjå menneske som held sanninga nede i urettferd. (...) Difor gav Gud dei over til skammelege lyster: Kvinnene deira bytte det naturlege samlivet med eit som er mot naturen. Like eins gjekk og mennene bort frå den naturlege omgangen med kvinna, og brann av trå etter kvarandre. Menn dreiv skammeleg utukt med menn, og dei fekk på sin eigen kropp den straffa dei fortente for villfaringa si. Og då dei såleis ikkje brydde seg om å eige Gud i kunnskap, gav Gud dei over til eit duglaust sinn, så dei gjer slikt som ikkje søker seg» (Rom 1:18-28).

Det som skjer når Herrens vreide rammar, er eigentleg at Gud trekkjer si vernande hand attende. Blix seier seinare i same salme: «Vil Gud ikkje vera bygningsmann, me fäfengt på huset byggja. Vil Gud ikkje verja by og land, kan vaktmann oss ikkje tryggja. Så vakta oss, Gud, så me kan bu i heimen med fred og hyggja!»

Eg tenkte på det i sommar, då me opplevde dette forferdelege på Utøya. Korleis kan det skje? Då kom det for meg: Vil Gud ikkje verja bygd og by, kan PST (Politiets sikkerhetstje-

neste. *Red. anm.*) oss ikkje tryggja.

Men i sommar tenkte eg også på at like mange som vart drepne på Utøya, vert drepne kvar arbeidsdag på våre sjukehus. Også det er ei forferdeleg ugjerning som ropar til himmelen om dom over vårt folk og land.

Bot og bøn

Vender me ikkje om – og sannar våre synder – kjem dommen til å ramme oss som det skjedde med Israel i fordoms tid, for Gud let seg ikkje spotte. Det vert ein dom som ikkje minst rammar heile vår vestlege kultur. Me ser også kva som skjer i økonomien både i Europa og USA no, eg er redd det er leirraset som er på gang – leira er gått over frå fast til flytande form, og det er umogleg å stoppe for menneske. Saltet, den sanne kristendom, er på veg til å vaskast ut. Eg er redd det er Herrens dom over nasjonane som har byrja, og som skal gå som fødselsveer i denne siste tid før Jesus kjem i sky og skal henta si brud.

Derfor lyder ordet til oss, og vårt norske folk, i denne skjebnetid, slik det står i Galatarbrevet (6:7):

«Far ikkje vilt! Gud lèt seg ikkje spotta! Det eit menneske sår, det skal han òg hausta».

La oss ikkje gløyme det. Han er fortsatt den som kan skape lys i mørke – uansett kor mørkt det er. Bibelen har mange døme på det, og måtte det også få drive oss til bot og bøn for folk og land. Kanskje Herren enno ein gong kunne sende samvitsvekking.

Steinsdalen Bedehus, 16.10.2011.

Sommersamling 10.-14. juli

Bibelskolen på Fossnes Vestfold

Onsdag

- 19.00 Kveldsmat
20.00 Møte v/Kristian Fagerli

Torsdag

- 10.00 Årsmøte
Andakt v/Ingar Gangås
17.00 Familiemøte v/Kristian Fagerli
20.00 Møte v/Per Bergene Holm

Fredag

- 10.00 Bibeltime v/Lars Fossdal
11.30 Bibeltime v/Dag Rune Lid
17.00 Familiemøte v/Per B. Holm
20.00 Møte v/Kristian Fagerli

Lørdag

- 10.00 Bibeltime v/Per Bergene Holm
11.30 Bibeltime v/Dag Rune Lid
17.00 Misjonsmøte v/Kristian Fagerli
20.00 Møte v/Lars Fossdal

Søndag

- 10.30 Møte v/Kristian Fagerli
12.30 Middag og avslutning

Påmelding

Sara og André Heian

Tlf. 938 49 087 / 411 01 223

E-post: sara@heian.se eller
andre@heian.se

Påmeldingsfrist 20. juni!

Husk å si ifra om du vil benytte deg
av stemmeretten på årsmøtet!

Norsk
Luthersk

Lekmannsmisjon

Priser

	Full pensjon	Pr. døgn
Over 18:	1440	390
Stud/ungd:	940	280
6-12:	680	200
0-5:	Gratis	

	Middag	Frok./kveld.
Over 18:	110	70
Stud/ungd:	85	45
6-12:	60	30

Makspris familie (barn under 18): 3900

Oppredd seng, hele oppholdet: 120

Tillegg enkeltrom, hele oppholdet: 450

Campingvogn pr. døgn: 125

Telt pr. døgn pr. pers. 15

**Samlingen er åpen for alle.
Hjertelig velkommen!**

Profeten Jeremia og hans samtid (2)

Av Sigbjørn Agnalt

«For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.»

Jer 2:13

Kilden med det levende vann

Hva var Guds anklage mot sitt folk? To onde ting hadde hans folk gjort.

De hadde forlatt Herren, kilden med det levende vann. Kilden for alt åndelig liv, all fornyelse og oppholdelse av Guds liv i et menneske, hadde de forlatt. Å leve av denne kilden skjer ikke ved at vi vasker oss selv. Det er ikke en kilde til å holde seg selv ren, men en kilde til å drikke av, drikke seg ren, drikke til liv, fornyelse og opphold av livet med Gud. Å drikke, det er å ta imot. Det er å ha *nok* og ha *alt* i hans ord og tale, i hans gjerning og hans vei med sitt folk – lukke opp og slippe ham inn som er kilden. Men hva hadde folket gjort? De hadde forlatt og forkastet Herren, kilden med det levende vann.

Så hadde de i stedet vendt seg til andre kilder. De hadde hugd seg ut sprukne brønner som ikke holdt det levende vann. De drakk av Egypts og Assyrias elver (v. 18). Det vil si at de dyrket disse hedningenes avguder. De tilba dem og gav dem sin tro og tillit, de lot seg beruse av deres avskyelige skikker. Og de drev utukt (v. 20). De

gjorde det med hverandre og ved sin utroskap mot Herren. Her drakk de, mens de søkte å mette sitt begjær og slukke sin tørst. Men det ble dem ikke til liv, bare til død. – For mange er deres overtredelser, tallrike deres fråfall. Dine barn har forlatt meg og sverget ved guder som ikke er guder. Jeg mettet dem, men de drev hor og flokket seg i skjøgens hus. (5:6-7).

Dommen må komme

Igjen og igjen rekker Gud ut sine hender og kaller på dem: «Rens ondskapen ut av ditt hjerte, Jerusalem, så du kan bli frelst! Hvor lenge skal dine syndige tanker bo i ditt indre?» (4:14). «Vend tilbake, frafalne barn! sier Herren. For jeg er deres herre. Jeg vil ta dere, én av en by og to av en ætt, og føre dere til Sion» (3:14). «Men de hørte ikke og bøyde ikke sitt øre til meg. De fulgte sine egne tanker, sitt onde, hårde hjerte. De vendte ryggen, ikke ansiktet til meg» (7:24).

Gud er uendelig langmodig med sitt folk. Han taler og venter, han går mange omveier med dem for å vekke dem til omvendelse. Men de vil ikke. Så sender Gud straff over folket.

Det første er at Guds velsignelse over jorden blir borte. Han gjør at naturen, regn og sol, blir *mot* dem i stedet for *med* dem. Det blir til ødeleggelse. «Deres misgjerninger har gjort at alt dette er kommet i ulage for dere. Deres

synder har holdt det gode borte fra dere» (5:25).

Det andre som skal skje er at en beleiringshær kommer (4:16). Mens frafallet og ugudeligheten tiltok i Guds folk, vokste det frem en stormakt i øst (5:15). På Guds befaling skulle det komme en hær av de grusomste blant hedningefolkene: «Se, derfor lar jeg fremmede komme over deg, de grusomste blant folkene. De skal dra sine sverd mot din strålende visdom og vanhellige din glans» (Esek 28:7).

Dommen må komme, med død og ødeleggelse. Gud vil utslette alt i Jerusalem, jevne det med jorden, la dette folk oppleve en ufattelig trengsel. «Jeg vil la dem falle for fienders sverd og for de menss hånd som står dem etter livet. Jeg vil gi deres døde kropper til føde for himmels fugler og for jordens dyr. Denne byen vil jeg gjøre til et skremsel og en spott. Hver den som går forbi, skal bli forferdet og spotte over alle dens plager. Jeg vil la dem ete sine sønners og døtres kjøtt, og de skal ete hverandres kjøtt, under den trengsel og nød som deres fiender og de som står dem etter livet, fører over dem» (Jer 19:7-9).

Her ser vi hva de sprukne brønner hadde utrettet i deres liv. I stedet for barmhjertighet og nestekjærlighet, var de fylt av en grenseløs ondskapens egoisme. Da trengselen ble så hard at den ville ta deres liv, tok de heller sin nestes liv, ja endog sine egne barns liv, for å spise dem. Når nådelivet med Gud, og kilden med det levende vann er borte, arbeider synden og satan fritt.

Det finnes ingen grense for hvor dypt ned i fordervelse det kan føre.

Derfor måtte Gud gripe inn med krig og stanse utviklingen, fordi mer fred, gir mer synd. Det kunne ikke fortsette slik. «Jeg hører et rop som av en kvinne i barnsnød, et angstskrik som fra en kvinne når hun føder sitt første barn. Det er Sions datter som roper. Hun stønner, hun strekker hendene ut og sier: Ve meg! Min sjel synker maktesløs ned i morderes hender» (4:31).

Hvordan kunne dette skje med Sions datter? Herrens svar er dette: «Din egen ferd og dine egne gjerninger har ført dette over deg. Dette er frukten av din ondskap, at det er bittert, at det når like til ditt hjerte» (4:18).

Tornene fikk vokse fritt. Så måtte alt rykkes opp, hugges ned og kastes på ilden. Men allikevel, det grusomme var en nådehandling. Ved å rykke opp og rive ned, ved å ødelegge og bryte ned, ville Gud begynne på nytt med en rest av sitt folk – med dem som hørte på profeten og bøyde seg for Guds dom, slik at de overgav seg til fienden og ble ført i fangenskap til Babel – dem ville Herren bygge og plante.

Det er til dem han sier disse ord: «For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere framtid og håp» (29:11).

Med dette som bakteppe skal vi nå gå over til å se nærmere på hvilke konkrete synder Gud går i rette med i sitt folk. For dette er ikke noe som bare gjelder Guds folk i Juda og Jerusalem,

Skynd deg!

Av Karl Notøy

«Han skyndte seg da og steg ned, og tok imot ham med glede.»

Luk 19:6

Vi har det som regel veldig travelt i hverdagen og må skynde oss. Det er dårlig med tid og vi skal prøve å nå over det meste. Hvem kjenner ikke dette jaget? Men når det gjelder vårt forhold til Gud, blir det utsatt til vi tror at det blir en mer beleilig tid. Forholdet til Jesus kommer i andre rekke. Det er så lite om å gjøre for oss dette med Guds rike. Men Bibelen oppfordrer oss til å søke Guds rike først.

Sakkeus skyndte seg ned, og tok imot Jesus. Og det er viktig for oss å skynde oss ned når han kaller på oss, både når han kaller til frelse og når han kaller til tjeneste – og ikke minst til oppgjør. Dette skal du gi akt på.

Hvordan reagerte Maria da Marta kom og kalte på henne i stillhet med ordene: «Mesteren er her og kaller på deg? Da hun hørte dette, stod hun fort opp og gikk til ham» (Joh 11:28-29). Hun ventet ikke til neste dag, på en bedre anledning senere. Nei, hun stod fort opp. Det var om å gjøre for henne å møte Jesus.

det gjelder i like stor grad vår tids krisjenhet. Det betyr at det ikke er vårt lands samfunnssynder vi skal tale om, men det frafall som skjer i de kristnes

Jeg tenker også på når Israels-folket skulle forlate Egypt og ete påskelammet. Det var med belte om livet, med sko på føttene og med stav i hånden, og de skulle ete det i hast (2Mos 12:11). De måtte være ferdige til oppbrudd på kort varsel.

Bibelen sier: «For som lynet går ut fra øst og skinner like til vest, slik skal Menneskesønnens komme være» (Mat 24:27). Da blir det ingen tid til å tenke seg om. Skynd deg! Dette er noe du må gi akt på!

I Matteusevangeliet (5:25) leser vi: «Skynd deg å være føyelig overfor din motstander mens du ennå er med ham på veien!». Ingen vet hvordan morgendagen blir. I Guds ord heter det bestandig «i dag». «I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter» (Heb 3:7-8).

Kanskje sier Den Hellige Ånd til deg i dag: – Skynd deg! Det kan være din evige skjebne det står om. Eller det kan også gjelde et annet menneskes evige ve og vel om du ikke går når Gud kaller deg. Vi har ingen tid å miste og vi har verdens beste budskap å gå med. Det er mange som venter der ute.

Skynd deg!

L&E

egne rekker, og som vi selv står i fare for å være en del av.

Forts. i neste nummer

Formaningane i Guds ord

Av Ragnar Opstad

«Eg formanar dykk då, eg som er ein fange for Herrens skuld, at de ferdast slik det sørmer seg for det kallet de er kalla med.»

Ef 4:1

«Og elles, brør; bed eg og oppmodar vi dykk i Herren Jesus: Liksom de har lært av oss korleis de bør ferdast og vera Gud til hugnad – slik de og ferdast – så må de gjera endå større framgang i dette.»

1Tes 4:1

«Mine kjære! Eg formanar dykk som framande og utlendingar, at de held dykk frå dei kjøtlege lystene, som strider mot sjela.»

1Pet 2:11

Åndeleg vekst

Når vi les Paulus sine brev, manglar det ikkje på formaningar. Det kan gjelda enkeltkristne eller heile kyrkjelydar. Det same finn vi i Johannes openbering, i breva til dei sju kyrkjelydane i Littleasia (2:1-3:22). Ja, vi finn det over alt i Bibelen.

Carl Olof Rosenius talar klart om at blir formaningane tilsidesette, blir det inga utvikling og vekst i kristenlivet. Når ein kjem inn på slike ting som vekst og framgang, kan ein av og til få inntrykk av at det blir oppfatta som loviskheit eller lovtrældom. Det kan det nok vera, men det *treng* ikkje vera det. Er ein sjølv under loven, så vert det lovtrældom. Også ein sann kristen

står i fare for å enda der. Men vi kan ikkje av den grunn tilsidesetja Guds ord.

Sjå for eksempel på Abraham og Lot. Begge levde med Gud, men det var stor skilnad på kva Herren hadde fått verka i deira liv. Vi må vel kunne seia at Lot var ein verdsleggjort kristen, samanlikna med Abraham. Så kan vi spørja oss sjølve kven vi liknar på.

Synd i kristenlivet

Det er farleg for ein kristen å ikkje vilja retta seg etter Guds ord når det konkret peikar på noko i mitt eller ditt liv som vi må omvenda oss frå, stort eller smått.

I eitt tilfelle måtte Paulus offentleg påtala eit forhold som ikkje eingong høyrd heime i verdsleg samanheng (1Kor 5:1). Vi har med ein fiende å gjera som er alliert med vårt eige kjøt. Var det nødvendig for Paulus å gå så drastisk til verks som han gjorde? Svaret gjev seg i grunnen sjølv. Han gjorde det for om mogleg å berga han frå den evige fortapinga i helvete. Alt Guds ord har det siktemålet. Hadde personen det galdt berre fått høyra evangeliet i den stillinga han var, var det stor fare for at han kunne fortsetja som før med å misbruка Guds nåde til skamløyse (Jud 4). Paulus stilte den rette diagnosene og visste kva slag medisin denne mannen hadde bruk for (1Kor 5:4-5). Då kan det henda at vedkomande fekk bruk for evangeliet; ikkje til å

Ta dette formaningens ord vel opp!

Av Carl Olof Rosenius

Så lenge som et menneske vedblir å være en ydmyk og lydig disippel overfor Guds Ord, vil han høre og følge *all Guds* vilje og *alt hans* råd til vår salighet. Da kommer også Den Hellige Ånd til å fullføre sin gode gjerning som han har begynt i ham. Ånden kommer stadig til å avsløre det som ennå kan ligge skjult og rette på det som er galt.

Den tilstand at en ikke vil la seg hjelpe, inntrer i og med at mennesket gjør det til sin grunnsetning ikke å ta inn over seg det Guds Ord som

straffer og formaner, men gjør et visst *utvalg* av Guds Ord og ikke vil høre på det som tar fatt på synden og det gamle mennesket.

Når det gjelder hvordan vi skal leve som kristne her på jorden, kan vi aldri få nok av formaning, tukt og oppmuntring; og da er det nødvendig at vi tar dem til oss og retter oss etter dem i liv og gjerning så sant vi mener det alvorlig med å være kristne.

*Utdrag fra «Husandaktsboken»,
Lunde forlag, 1973*

forsvara seg med og leggja på synda, men på synde-såret. Det ville føra til omvending og eit heilagt liv.

Vårt forhold til formaningane

Jesus handla ikkje likt med alle. Han møtte kvar og ein i den stillinga dei var. Du som meiner at du er så *evangelisk og frigjort* at du ikkje treng å ta det så nøyne med formaningane i Guds ord, fordi du *veit* at du er ein fortapt syndar, og verken kan eller vil vera noko anna; nettopp du treng å høyra loven forkynt, for evangeliet når berre din forstand! Hadde evangeliet nådd hjarta, ville du hatt eit heilt anna forhold til formaningane, som er Guds ord like mykje som alt anna Guds ord.

Så er det alvorleg for min eigen del å tenkja på at eg med mitt liv kan vera

årsak til at nokon går fortapt. Når slike tankar kjem, blir eg både dømd og redd. Slike som ikkje les i Bibelen, les vårt liv. «De er vårt brev, innskrive i hjarto våre, kjent og lese av alle menneske. For det ligg ope i dagen at de er Kristi brev...» (2Kor 3:2-3).

Då er det lite hjelp i at eg – eller du – kan avleggja eit klart, evangelisk vitnesbyrd, dersom livet vårt vitnar om noko heilt anna. Då blir dette ordtaket ei alvorleg sanning: «Eg høyrer ikkje kva du seier, for livet ditt ropar så høgt!».

«Samklang mellom liv og læra, det er himmelsong på jord».

Eg vil ta med nokre formaningar – som alle blir tolka eller kommenterte av C. Asschenfeldt-Hansen i bibelforklaringa «Gullgruben».

I Jeremia 9:23-24 er det åtvaring

mot sjølvros. Til det les vi i denne kommentaren:

«Bare én ros holder, fordi en syns bare kan rose seg av én eneste person, og det er Herren. *Han* er den sanne visdom, styrke og rikdom. Det er denne ros som består for Gud. Hva gjør det så om du er lite aktet i denne verden, når du bare kan si med sannhet som din ros: «Min rikdom, lyst og ære skal Jesusene være».

Videre les vi i Jakobs brev (4:16): «Men de skryter og rosar dykk sjølve! All slik sjølvros er vond». «Gullgruben» kommenterer:

«Men alle Guds barn må merke seg at all annen ros som ikke gir Herren ære, er ond. For det blir å rose seg selv, og alt slikt er av det onde. Selvros stinker, først og fremst for den levende Guds ansikt. Men det blir en kamp for et Guds barn å holde all selvros borte. Det er likevel en kamp det er verd å ta opp. For gir du Herren ære og deg selv skammen, da bor du på ydmyke steder, og de skal ikke skades av dommens stormvær. Om man ikke gir Gud æren, da skal man bli dømt sammen med verden».

«Elska ikke verda, heller ikke dei ting som er i verda! Om nokon elskar verda, då er ikke kjærleiken til Faderen i han. For alt som er i verda, kjøtslyst og augnelyst og hovmodig skryt av det ein er og har, er ikke av Faderen, men av verda» (1Joh 2:15-16). «Gullgruben» forklarer: «*Kjødets lyst* er den indre, urene trangen i det falne menneske. *Øynenes lyst* viser særlig til de fristende ting som verdens fyrste

stiller fram for sjelen og som den forsøker å tilfredsstille seg gjennom øyet. *Hovmodig skryt av det en er og har*. I første Mosebok (3:6) hører vi om opprinnelsen til denne strømmen av urenhet: Kvinnen så at treet var godt å ete av (kjødets lyst), og at det var en lyst for øyet (øynenes lyst) – et prektig tre, siden det kunne gi forstand (hovmodig skryt på grunn av det en er og har)».

I Klagesangane 2:14 les vi: «Dei openberra ikke misgjerninga di, så du slapp å fara i fangenskap». «Gullgruben» utlegg dette slik:

«De falske prestene i Juda forkynne folket inn i fangenskap. På samme måte forkynner slike prester den dag i dag folk inn i helvete. Dette er et alvorlig ord til alle som er satt til å forkynne Ordet. Det rette spørsmål til alle prester og predikanter er dette: Åpenbarer du også folkets misgjerninger i din forkynnelse?» Så langt fra «Gullgruben».

Formaningane i Guds ord er gjevne oss til hjelp og advarsel. Vi blir ikke frelse ved dei, men dei kan seia oss noko om vår åndelege tilstand og samstundes peika på vegen vidare.

Kva gjer du med desse formaningane du no har lese? Går du i deg sjølv, eller bryr du deg ikke? Eller kanskje du blir forarga? I så fall seier også det noko om din tilstand.

Same kva stilling du eller eg er i, kan vi få gå til Jesus med det. Men vi må koma som vi er – og setja namn på syna. Og han har sagt at «den som kjem til meg, vil eg slett ikke støytta ut».

Stevne 1.-4. august

Laberget leirsted Nord-Trøndelag

Torsdag

- 19.00 Kveldsmat
20.00 Møte v/Sigbjørn Agnalt

Fredag

- 10.00 Bibeltime v/Karl Notøy
11.30 Bibeltime v/Sigbjørn Agnalt
17.00 Familiemøte v/Steinar Kvalvik
20.00 Møte v/Gunnar Soppeland

Lørdag

- 10.00 Bibeltime v/Karl Notøy
11.30 Bibeltime v/Gunnar Soppeland
17.00 Familiemøte v/Kristian Gangås
20.00 Møte v/Sigbjørn Agnalt

Søndag

- 10.30 Møte v/Gunnar Soppeland
12.30 Middag og avslutning

Påmelding

Marit og Ingar Gangås
Tlf. 909 99 369 / 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Påmeldingsfrist 15. juli!

Vær tidlig ute med påmelding - det fylles fort opp! Er det fullt på Laberget Leirsted, vil du bli innkvartert på Skogn Folkehøgskole (5 km unna). Beskjed om dette fås ved påmelding. Møt likevel opp på Laberget ved ankomst, der du vil få videre info. Betaling gjøres på tilsendt giro fra leirstedet eller til personalet på Laberget ved innkvartering.

Priser

	Full pensjon
Over 16:	1320
13-16:	1065
10-12:	895
7-9:	740
4-6:	535
0-3:	Gratis

	Middag	Frok./kveld.
Over 16:	110	70
13-16:	90	55
10-12:	75	50
7-9:	60	40
4-6:	50	30

Makspris familie (barn under 16): 4030

Oppredd seng, hele oppholdet:	140
Leie av sengetøy pr. sett:	100
Tillegg enkelstrom, pr. døgn:	125
Campingvogn pr. døgn m/strøm:	180
Campingvogn pr. døgn u/strøm:	140
Telt pr. døgn pr. pers.	25

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rølfsnesvegen 892
5420 Rubbestadneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Leirer for barn og ungdom

Barneleir Bibelskolen på Fossnes

21.-23. juni

Leiren er for barn t.o.m. 6. klasse. Barn under skolealder må ha med seg noen voksne.

Talere/ledere

Harald Fjære, Martin Fjære, Lars Fosdal, André Heian, Marie Louise Bergene Holm, Per Olav Kapstad, Reidun Irene Larsen, Fredrik Thorbjørnsen

Påmelding

Martin Fjære
Tlf. 979 89 427

Ungdomsleir Trettenes leirsted

21.-23. juni

Trettenes leirsted ligger ved Farris i Vestfold. Leiren er beregnet for ungdom f.o.m. 7. klasse.

Ledere

Reidar Heian, Asbjørn Fossli og Tollef Fjære

Taler

Olav Bergene Holm

Påmelding

Reidar Heian
Tlf. 33 44 14 19 / 414 95 526

